

ΑΡΙΣΤΕΡΟΙ, ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ ΚΑΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΕΝ ΥΠΝΩΣΕΙ

Οι σκληρές προσπάθειες της αριστεράς να συσκοτίσει τα αίτια της ανόδου της Χρυσής Αυγής και τη φύση του ελληνικού φασισμού είναι το θέμα που θα μας απασχολήσει σε αυτό το κείμενο. Όπως επίσης και το γεγονός ότι, παρ' όλη την προσωρινή αναδίπλωση των ναζιστών στην παρούσα συγκυρία, οι διαδικασίες που τους ανέδειξαν όχι μόνο δεν παρουσιάζουν την παραμικρή οπισθοχώρηση αλλά παραμένουν το ίδιο δολοφονικές. Κι όσο για τους ναζιστές, αυτοί θα ξαναφανούν χρήσιμοι στα χρόνια που έρχονται.

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΕΡΟΥ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΜΟΥ

Εδώ και καιρό, παρακολουθούμε τις διάφορες αριστερές οργανώσεις που υποστηρίζουν την πολιτική αγωγή στην πολυδιαφημισμένη δίκη της Χρυσής Αυγής, να την παρουσιάζουν σαν την μεγάλη μάχη που πρέπει να δοθεί ενάντια στο φασισμό. Πρόκειται φυσικά για τη συνέχεια της πολιτικής γραμμής που ακολουθεί η αριστερά από την εποχή της ανόδου της ναζιστικής οργάνωσης, μέχρι και την περίοδο που ακολούθησε τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα και τις φυλακίσεις διαφόρων στελεχών που τη συνόδευσαν. Είναι μια πολιτική γραμμή που σε γενικές γραμμές βασίζεται στην «καταγγελία» και τις «αποκαλύψεις»: να καταγγείλουμε τις ναζιστικές επιθέσεις και να πιέσουμε το κράτος και τη δικαιοσύνη να κάνουν το καθήκον τους, ενώ ταυτόχρονα προσπαθούμε να δείξουμε στον κόσμο ότι η Χρυσή Αυγή είναι ναζί και ότι συνδέεται με βίαιες ενέργειες.

Θεωρούμε ότι αυτή η μεγάλη συνεισφορά των αριστερών στο αντιφασιστικό κίνημα συνέβαλε τα μέγιστα στην ιδεολογική σύγχυση της περιόδου από το 2009 μέχρι την είσοδο των ναζιστών στη Βουλή, όταν δηλαδή η πάλαι ποτέ παρακρατική οργανωσούλα βρισκόταν στις μεγάλες της δόξες. Κατ' αρχάς, το σύνολο των μήντια, μέσω της υπερπροβολής των ναζιστών και των κατορθωμάτων τους, κατάφεραν να δημιουργήσουν μια εικόνα τρόμου όπου οι ναζί κυριαρχούσαν στις γειτονιές και τα σχολεία, ήταν οργανωμένοι σε παραστρατιωτική μορφή και γενικά δεν τους κουνιόταν κανείς. Όσον αφορά δε, τα αίτια της ξαφνικής τους ανόδου στα κοινοβουλευτικά έδρανα, η αριστερή εκδοχή υποστήριζε ότι οι τρελοί παρακρατικοί, συσκοτίζοντας με επιτυχία τη ναζιστική τους φύση, εκμεταλλεύτηκαν πολιτικά το «πρόβλημα των λαθρομεταναστών» και έπεισαν κάτι χιλιάδες συμπολίτες μας να τους ακολουθήσουν.

Πλέον -και καθώς έχει μεσολαβήσει η δολοφονία Φύσσα- η φυλάκιση και αποφυλάκιση της ηγεσίας των ναζιστών από την κυβέρνηση Σαμαρά και η δίκη τους εξελίσσεται γύρω από μια ογκώδη δικογραφία, ενώ οι αριστεροί πορεύονται με τα συνθήματα «στη φυλακή οι νεοναζί δολοφόνοι της Χρυσής Αυγής» και «να κλείσουν τα γραφεία της Χρυσής Αυγής». ¹ Η αγανάκτηση που πηγάζει απ' την αριστερή συνηματολογία είναι του είδους «ας κάνουν επιτέλους οι αρμόδιοι το καθήκον τους» και βασικά απευθύνεται στο κράτος, όχι ως δημιουργό και υποστηρικτή των ναζιστών, αλλά ως φιλικό συνομιλητή ο οποίος μπορεί και να ικανοποιήσει τα αιτήματά τους. Φυσικά, η αντίληψη αυτή καμία εντύπωση δεν προκαλεί, καθώς προέρχεται από οργανώσεις ανθρώπων που φιλοδοξούν να είναι και οι ίδιοι κάποιου είδους κρατικοί υπάλληλοι και αξιοί συνομιλητές υπουργών, ιδιότητα βγαλμένη απευθείας απ' την μακρά μεσολαβητική ιστορία της αριστεράς της μεταπολίτευσης.

Πρόσφατα, μάλιστα, ψαχουλεύοντας στον ιστότοπο jailgoldendawn, δηλαδή τον ιστότοπο της πολιτικής αγωγής στη δίκη της Χρυσής Αυγής της οποίας τα μέλη πρόσκεινται ή είναι υποστηρικτές του ΣΕΚ, πέσαμε πάνω σε ένα ενδιαφέρον κείμενο ² το οποίο περιγράφει τις αντιφασιστικές περιπέτειες των μελών της ΟΣΕ, οργάνωσης προγόνου του ΣΕΚ, όχι την περίοδο της μεγάλης ανόδου των ναζιστών αλλά πίσω στην εποχή που ήτανε τρεις κι ο Μιχαολιάκος, στις αρχές των '90s. Τα παρακάτω αποσπάσματα του κειμένου μας φαίνονται ενδεικτικά όσων προσπαθούμε να πούμε παραπάνω:

Μας πλησίασαν ύπουλα, μας χτύπησαν ξαφνικά βρίζοντας χυδαία «κομμούνια θα πεθάνετε», «θα σας γαμήσουμε προδότες», «ζήτω η Ελλάς». Μας χτύπαγαν λυσσασμένα, με λοστούς, εκτοξεύοντας ακόμη και καρέκλες απ' τις καφετέριες. Μας χτύπησαν με ρόπαλα στο κεφάλι», περιέγραφε ο Ν. Κουράκης. «Στεκόμαστε αλληλέγγυοι στους χτυπημένους και απαιτούμε από την κυβέρνηση να λάβει όλα τα ενδεδειγμένα μέτρα, όπως κλείσιμο των γραφείων της Χρυσής Αυγής (γιατί λειτουργούν σαν ορμητήριο επιθέσεων κατά των δημοκρατικών πολιτών)», έλεγε το ψήφισμα που έβγαλε αμέσως το ΕΚΑ, ενώ ακολούθησαν ψηφίσματα από τη ΓΣΕΕ, την ΟΛΜΕ, την ΠΟΕ-ΔΗΝ, τα σωματεία Τεχνικών και Οδηγών του ΟΑΣΑ.

Την επόμενη εβδομάδα δόθηκε μια πρώτη απάντηση στην επίθεση, με μαζική και πανηγυρική εξόρμηση στη Φωκίωνος Νέγρη όπου πουλήθηκαν 108 φύλλα της ΕΑ και οι φασίστες δεν τόλμησαν να εμφανιστούν, ενώ υποβλήθηκε μήνυση από τα 5 θύματα της επίθεσης.

Πρόκειται για περιγραφή σκηνικού στις 6 Απριλίου 1996 στην Φωκίωνος Νέγρη στην Κυψέλη, όταν μέλη της ΟΣΕ φάγανε πέσιμο από χρυσαυγίτες. Αξιοσημείωτη εδώ είναι μεταξύ άλλων η επιλογή του συγγραφέα να μας ενημερώσει για τον ακριβή αριθμό φύλλων της ΕΑ (εφημερίδα *Εργατική Αλληλεγγύη*) που πωλήθηκαν κατά τη διάρκεια της απάντησης που οργάνωσε η ΟΣΕ την επόμενη εβδομάδα του πεσίματος. Άλλωστε έτσι μετρίεται η επιτυχία μιας «μαζικής» και «πανηγυρικής» εξόρμησης, σε συνδυασμό, πάντα, με πλήθος ψηφισμάτων τα οποία μνημονεύονται λες και πρόκειται για μέγιστης βαρύτητας.

Η σκληρή αλήθεια για τους ναζιστές είναι ότι το θέμα «βάψιμο στους τοίχους» δεν είναι απ' τα δυνατά τους σημεία, όπως είναι για παράδειγμα η σχέση τους με τους αστυνομικούς μηχανισμούς. Με αυτή τη διαπίστωση δεν θέλουμε να περιαιτολογήσουμε επειδή έχουμε φάει τα νιάτα μας να βάφουμε, να σβήνουμε ναζιστικές μαλακίες και να ξαναβάφουμε. Είναι ότι η καθημερινή εμπειρία σε πολλές γειτονιές αυτής της πόλης ξετρυπώνει μαργαριτάρια σαν αυτά των φωτογραφιών, που κατά κύριο λόγο δεν τα λες και αριστουργήματα. Απ' την άλλη, τα βαψίματα είναι απ' τα πρώτα πράγματα με τα οποία εξοικειώνονται οι μικροί αντιφάδες που κάνουν τα πρώτα τους βήματα στη μάχη με τους ναζί. Οπωσδήποτε, η μάχη για τους τοίχους πρόκειται για συνήθεια πολύ πιο τίμια και προλεταριακή σε σύγκριση με οποιαδήποτε δικαστική αντιπαράθεση με τους ναζί.

Αριστερά, κάποιος από τους πάμπολλους πατριώτες που κυκλοφορούν στους δρόμους (ακόμα και των Εξαρχείων) έγραψε «πράκτορες» πάνω στην αφίσα μας. Δεξιά, άλλος πατριώτης μας δήλωσε ότι με την ιδέα «έξω το νατο από τα βαλκάνια» είναι πέρα ως πέρα σύμφωνος, αλλά καθόλου σύμφωνος με το σύνθημα «φτάνει πια με την πατριωτική μαλακία».

Το ξέρουμε πως εκνευρίζουμε αφάνταστα τους πατριώτες που στρέφουν τη δημόσια συζήτηση μακριά από το ελληνικό κράτος και την πολιτική του. Τρέφουμε σεβασμό για το πολιτικό τους αισθητήριο: δεν έχουμε αμφιβολία ότι καθώς οι καιροί θα ζορίζουν, ολοένα και περισσότεροι θα φροντίσουν για την ανατίμησή τους μέσω της συστράτευσης με τα εθνικά συμφέροντα.

τας γεγονότα (πράγμα που ισχύει μόνο μέσα στα κεφάλια των αριστερών). Από το κείμενο φυσικά δεν λείπουν ανάλογης σημασίας συμπεράσματα:

Η στρατηγική της αντιμετώπισης των νεοναζι είχε χαραχθεί μέσα από τέτοιες πρωτοβουλίες: σύνδεση με την οργανωμένη εργατική τάξη αλλά και με τον κόσμο της γειτονιάς που θέλει να πετάξει έξω τους φασίστες. Η Εργατική Αλληλεγγύη είχε γράψει εκτεταμένα ήδη από αυτές τις πρώτες επιθέσεις του 1992 τόσο για την πραγματικότητα της φασιστικής απειλής, όσο και για την ανάγκη πλατιάς απεύθυνσης και μαζικών πρωτοβουλιών. Ήταν μια άποψη που ερχόταν σε αντίθεση με «στρατιωτικές» αντιφασιστικές επιχειρήσεις, όσο και με την υποτίμηση του κινδύνου. Αυτή η στρατηγική οδήγησε τους νεοναζι για πρώτη φορά στα δικαστήρια και στην καταδίκη. Με το αντιφασιστικό κίνημα πιο μαζικό από ποτέ, είναι η ίδια που οδηγεί σήμερα τη ναζιστική συμμορία σε κρίση και διάλυση και θα τους στείλει στον σκουπιδοτενεκέ της Ιστορίας.

1/01: «Αποσυμφόρηση» λένε ότι θα λάβει χώρα στα νησιά του Αιγαίου, καθώς δύο χιλιάδες μετανάστες και μετανάστριες πρόκειται να μεταφερθούν στην ενδοχώρα. Κοντοσταθήκαμε, προτού διαβάσουμε τη γνωστή συνέχεια, για ν' αφευθούμε στη φαντασίωση: τουρίστες συλλαμβάνονται τον Αύγουστο στη Λέσβο (για αποσυμφόρηση). Μεταφέρονται στην ηπειρωτική Ελλάδα. Στήνονται σκηνές σε στρατόπεδα συγκέντρωσης για να στεγαστούν· ενίοτε, οι τουρίστες βγαίνουν απ' το στρατόπεδο για να μαζέψουν ελιές, φράουλες, πού και πού τρώνε καμιά κλωτσιά από μπάτσους. Όπα, φτάνει. Η φαντασίωση εξελίσσεται στραβά, αφού το όλο πράγμα θα μπορούσε να βιωθεί απ' τους τουρίστες ως εξωτική περιπέτεια.

3/01: Ολλανδικά εργαστήρια επεξεργάζονται τρόπους παραγωγής συνθετικής μπριζόλας σε τεράστιους βιο-αντιδραστήρες. Θα μειωθεί έτσι η καταστροφή του περιβάλλοντος. Δηλαδή άμα ο βιοαντιδραστήρας εκραγεί, θα ξερνάει μπριζολάκια;

4/01: Αν το κράτος τσακώσει αφεντικό που απασχολεί ανασφάλιστο, τότε μειώνει το πρόστιμο στο μισό, αν το αφεντικό τον προσλάβει κανονικά. Αυτό τώρα το λένε πρόγραμμα «εξάλειψης της αδήλωτης εργασίας». Ομολογούμε ότι ζηλεύουμε τους επινοητές του όρου. Θα θέλαμε κι εμείς να πλασάρουμε τις μαλακίες που κάνουμε με παρόμοια λογάκια, αλλά μας έχουν πάρει χαμπάρι και δεν μπορούμε να κοροϊδέψουμε κανέναν.

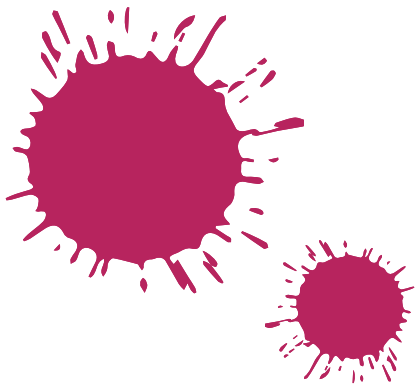
5/01: Χρυσουγίτες βανδάλισαν και κατέστρεψαν «το Άγαλμα του Σατανά στο Παλαιό Φάληρο» και ο δήμαρχος της πόλης δήλωσε ότι στην Ελλάδα δεν υπάρχει εικαστική παιδεία. Τον διαβεβαιώνουμε ότι φροντίζουμε εμείς για την εικαστική παιδεία των φασιστών και τα πάμε περίφημα. Ασκούμε διαρκώς γόνιμες παρατηρήσεις στις εικαστικές τους παρεμβάσεις στους τοίχους.

5/01: Μέλος της οργάνωσης «Ελλήνων Συνέλευσις» αποκάλυψε πως συνάντησε τον Αρτέμη Σώρρα στην Πατησίων μεταμφιεσμένο σε καλόγερο. Μάλλον ο Αρτέμης εμπνεύστηκε από τον φασίστα Κάρατζιτς, που κι αυτός είχε μεταμφιεστεί σε ρασοφόρο. Προτείνουμε λοιπόν στις διωκτικές αρχές να μην ταλαιπωρηθούν, όπως με τον Κάρατζιτς. Η λύση για να τσακώσουν τον Αρτέμη είναι απλή: ας στήσουν καρτέρι στις κολημμένες μας αφίσες στην Πατησίων, κι άμα εμφανιστεί καλόγερος να γράφει πάνω τους «Σόρος», «ΜΙΤ» και τα συναφή, τότε να επέμβουν. Άμα πια. Όλα εμείς πρέπει να τα σκεφτόμαστε.

8/01: Παλαβά και γρουσουζικά πράγματα συνέβησαν στα Θεοφάνεια. Στην Καλαμάτα, το περιστερί που απελευθέρωσε ο δήμαρχος ήταν νεκρό και προσγειώθηκε στη θάλασσα. Στη Θεσσαλονίκη, το περιστερί δεν πέταξε στον ουρανό αλλά βούτηξε στη θάλασσα. Στο Φάληρο, ο βουτηχτής αντί να πιάσει τον σταυρό, τσάκωσε ένα χταπόδι. Στον Άλιμο, ο δήμαρχος ανακοίνωσε ότι η πετρελαιοκηλίδα καθαρίστηκε και οι βουτηχτές μπορούν να κολυπήσουν άφοβα. Στην Κόρινθο, επικράτησε ένταση όταν βουτηχτής κατηγορήσε άλλο βουτηχτή ότι του άρπαξε τον σταυρό απ' τα χέρια γιατί ήταν «γύφτος». Στον Πειραιά, η ΛΑΕ έκανε παρέμβαση ενάντια στους πλειστηριασμούς. Απαπα. Γρουσουζιά, καλοί μου χριστιανοί. Γρουσουζιά.

15/01: «Εμ σουλατσάρεις ως σεξουαλική πρόκληση, εμ σκούζεις για σεξουαλική παρενόχληση» είπε ο «κριτικός κινηματογράφου» και αρθρογράφος στο Πρώτο Θέμα, Δημήτρης Δανίκας με αφορμή τις καταγγελίες ηθοποιών του Χόλιγουντ. Θα θέλαμε να του επισημάνουμε ότι άμα τον πετύχουμε να σουλατσάρει κατά μόνας ή με το αφεντικό του τον Θέμο, θα το εκλάβουμε κι εμείς ως πρόκληση και θα τον παρενοχλήσουμε με σφαλιάρες, τακουινιές και τσαντιές.

16/01: Καταγγελίες έρχονται στην επιφάνεια για το ανελέητο ξύλο που ρίχνουν μπάτσοι και λιμενικοί στην Πάτρα σε μετανάστες που προσπαθούν να φύγουν από τη χώρα. Μην μερδευτείτε. Πρόκειται για το ίδιο σχέδιο «αποσυμφόρησης».

Δεν παραλείπει φυσικά ο συγγραφέας να μας ενημερώσει ότι η συνεπής αντιφασιστική γραμμή μήνυση - δικαστήριο - 108 φύλλα Εργατικής Αλληλεγγύης έρχεται σε αντίθεση με «στρατιωτικές» αντιφασιστικές επιχειρήσεις», (σε περίπτωση που υπάρχει κάποιος

που τις βάζει στο ίδιο τσουβάλι). Η θέση αυτή προκύπτει και από την ανύπαρκτη σχέση της αριστεράς της μεταπολίτευσης με την αντιφασιστική βία, εκτός και αν θεωρείται σχέση το να τις τρως και να καταγγέλλεις.³

Όπως έχουμε πει και αλλού, αυτό που γράφουμε παραπάνω για «συνεισφορά των αριστερών οργανώσεων στον αντιφασιστικό κίνημα» πρόκειται προφανώς για ειρωνεία· η πραγματική συνεισφορά των αριστερών οργανώσεων είναι στους σκοπούς του ελληνικού κράτους και κατ' επέκταση του ελληνικού φασισμού. Γιατί τι άλλο είναι πέρα από συνεισφορά, όταν ένα αστυνομικό σχέδιο πανελλαδικής εμβέλειας το οποίο αφορούσε την προώθηση των ελλήνων ναζιστών από κομμάτια της αστυνομίας, της μαφίας και των μυστικών υπηρεσιών, προπαγανδίζεται από τους αριστερούς ότι «ως κάτι τρελό που γουστάρουν χίτλερ»; Πόσο εχθρικά θα έπρεπε να αντιμετωπίζονται από το αντιφασιστικό κίνημα απόψεις που υποστηρίζουν ότι ο φασισμός παλεύεται με μηνύσεις και δικαστήρια, τη στιγμή που οι γειτονιές, τα σχολεία και οι πλατείες βράζουν από κομμάτια της εργατικής τάξης που πλακώνονται για στοχάδια σε παγκάκια και ραφτά σε μπλούζες, αφού τέτοια είναι η αντιφασιστική βία: πηγαία, δηλαδή, και προερχόμενη απευθείας απ' τον πάτο της εργατικής τάξης και στον αντίποδα της αντίληψης της αριστεράς για τη βία. Μάλλον πρέπει να αναγνωριστούν κάποια στιγμή στους αριστερούς αυτά τα επιτεύγματα.

Η ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΙΣΤΩΝ ΣΑΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

Τι γίνεται όμως με την περίφημη κυριαρχία της Χρυσής Αυγής στις γειτονιές, η οποία τόσο σκληρά προσπάθησαν να μας πείσουν ότι υπάρχει οι αριστεροί φίλοι μας; Η αλήθεια είναι ότι δεν βρίσκεται στα καλύτερά της απ' τη δολοφονία Φύσσα κι έπειτα. Οι ναζί γνώρισαν τις μεγάλες τους δόξες από το 2009 μέχρι τον Σεπτέμβριο του 2013, όταν η προβολή τους από τα μήντια είχε βαρέσει κόκκινο και απολάμβαναν την υποστήριξη επιφανών στελεχών της ελληνικής αστυνομίας, όπως για παράδειγμα οι διοικητές Τ.Α Αγίου Παντελεήμονα και Τ.Α. Νίκαιας, ο διευθυντής Ασφάλειας Αττικής, κ.ά.⁴ Η κυριαρχία της Χρυσής Αυγής στις γειτονιές ήταν ένα μπάτσικο σχέδιο που εκδηλώθηκε αρχικά με επίκεντρο τον Άγιο Παντελεήμονα και στόχευε στην πειθάρχηση των μεταναστών εργατών της περιοχής, ενώ κατέληξε στη δημιουργία της κοινοβουλευτικής εκπροσώπησης μερίδας του μαφιόζικου κεφαλαίου και της αστυνομίας, που βασικά ταυτίζονται. Καμία «τρέλα» και καμία «λατρεία του Χίτλερ» λοιπόν, παρά μόνο δευτερευόντως.

Το σχέδιο εξελίχθηκε παράλληλα με τα υπόλοιπα σχέδια της δημόσιας τάξης που τέθηκαν σε εφαρμογή εκείνη την περίοδο, όπως η αστυνομική κατοχή της πόλης από την ομάδα ΔΙ.ΑΣ, ενώ συν τοις άλλοις είχε τη φιλοδοξία να σπείρει τον φόβο στις γειτονιές, κάτι που απέτυχε να κάνει σε μεγάλο βαθμό αν κρίνουμε από το πλήθος των υποκειμένων που βρήκε απέναντί του. Όταν η κυβέρνηση Σαμαρά ανέλαβε τη δίωξη των ναζί σαν εγκληματική οργάνωση και ενώ όλοι ασχολούνταν με τα επουσιώδη, (όπως φωτογραφίες βουλευτών με ναζιστικά κειμήλια που κυκλοφορούσαν στη δημοσιότητα), πραγματοποιούσε παράλληλα τον βασικό της στόχο, δηλαδή τις ανακατατάξεις στο εσωτερικό της ελληνικής αστυνομίας. Έτσι, οι αστυνομικοί διευθυντές που στήριζαν τη Χρυσή Αυγή περισσότερο απ' όσο στήριζαν την πραγματική δεξιά αντικαταστάθηκαν από εξίσου ναζιστές, πλην όμως ρεαλιστικότερους και υπομονετικότερους.

Η άνοδος και η προσωρινή αναδίπλωση των ελλήνων ναζιστών, όπως εκδηλώθηκε μέσω της Χρυσής Αυγής, εξέφρασε ένα συγκεκριμένο κοινωνικό κομμάτι, το οποίο σε αντίθεση με όσα υποστηρίζουν οι αριστεροί δεν πρόκειται να ηττηθεί στις δικαστικές αίθουσες και αυτό γιατί πρόκειται για προϊόν των ταξικών και κοινωνικών σχέσεων της ελληνικής κοινωνίας, όπως αυτή έχει διαμορφωθεί από την παρανομοποίηση της μετανάστευσης και τη μαφιοζοποίηση μεγάλων πεδίων του κοινωνικού. Έτσι λοιπόν, όταν τα μήντια παίζανε το βίντεο με τους χρουσαυγίτες που σπάνε πάγκους και μας λέγανε «να τι προκαλεί η σβά-

στικά», από πίσω οργανωνόταν η πώληση προστασίας σε ολόκληρο το παζάρι. Όταν το πογκρόμ στον Άγιο Παντελεήμονα βρισκόταν στο απόγειό του μετά τη δολοφονία Καντάρη το 2011, αυτό που τα μήντια παρουσίαζαν ως αυθόρμητο πλήθος που θέλει να διώξει τους «λαθρομετανάστες», στην πραγματικότητα δεν ήταν παρά η δημόσια έκφραση των υλικών συμφερόντων μικροαστών της περιοχής μπλεγμένων με κωλόμπαρα, λαθρεμπόριο και εκμετάλλευση της παρανομοποιημένης εργασίας των μεταναστών.

Αυτό το κοινωνικό κομμάτι δεν μας έκανε τη χάρη να εξαφανιστεί όταν κόπασε ο θόρυβος γύρω από τη Χρυσή Αυγή. Στις καλές του στιγμές, όταν οι συνθήκες το ευνοούσαν σε γειτονιές της Αθήνας και στην επαρχία, προσπάθησε να εμφανιστεί στο δημόσιο χώρο ακριβώς επειδή καταλάβαινε ότι ήταν η εποχή του, η αστυνομική υποστήριξη του έδινε φτερά και η μηντιακή προβολή φρόντιζε για τη δημόσια εικόνα του. Αυτό το ξεθάρρεμα των ναζιστών στις γειτονιές το φάγαμε στη μάπα με διάφορους τρόπους: τοίχοι γεμάτοι στοχάδια, βραδινά πεσίματα σε τζαμιά και μαγαζιά μεταναστών, μεσημεριανά μοιράσματα σε κεντρικούς δρόμους με τη συνοδεία αστυνομικών, πλατείες που βιάφτηκαν γαλανόλευκες για να γίνουν μαγαζάκια ναρκωτικών. Όσοι τα έκαναν αυτά, πιστεύουμε ότι κάποια στιγμή βρέθηκαν να διακατέχονται από ψευδαισθήσεις μεγαλείου, όμως οι ανταγωνισμοί στο εσωτερικό του ελληνικού κράτους τους προσγείωσαν απότομα. Άλλωστε ο φασισμός σήμερα οργανώνεται από το ίδιο το κράτος ως επίσημη πολιτική για τη διαχείριση του συνόλου της εργατικής τάξης και κατά κύριο λόγο δεν εκφράζεται από τους ναζιστές.

Οι αστυνομικοί και παρακρατικοί εγκέφαλοι που έβαλαν μπροστά το σχέδιο κυριαρχίας των ναζιστών στο δημόσιο χώρο, υποτίμησαν επίσης τον αστάθμητο παράγοντα της απείθαρχης εργατικής τάξης η οποία δεν ψήθηκε να λουφάξει αλλά επιτέθηκε στους φασίστες με ό,τι μέσο είχε διαθέσιμο πολιτικά και πολιτιστικά - αυτός ήταν και ένας απ' τους λόγους που το σχέδιο τσάκισε σε μεγάλο βαθμό. Η κρατικά οργανωμένη πόλωση των γειτονιών τις μετέτρεψε σε πεδία μάχης και οι εχθροί του αστυνομικού σχεδίου άρχισαν να εμφανίζονται ο ένας μετά τον άλλο. Καθώς ήμασταν και οι ίδιοι κομμάτι της αντιφασιστικής μάχης στις γειτονιές, το είδαμε να συμβαίνει με τα μάτια μας, είδαμε τις χίλιες εκφράσεις της αντίθεσης στα κρατικά σχέδια, που είχε μέσα μαθητές, δεύτερη γενιά, οπαδούς και χιπχοπάδες, τύπους και τύπισσες σαν εμάς διατεθειμένους να κινητοποιηθούν ενάντια στους φασίστες.

ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΕΝ ΥΠΝΩΣΕΙ

Όσοι συμμετέχουμε σε ομάδες γειτονιάς έχουμε τη δυνατότητα να παρατηρούμε με άμεσο τρόπο τις προσπάθειες εμφάνισης των φασιστών στο δημόσιο χώρο. Ανά διαστήματα κάποια ξεχασμένη πλατεία γεμίζει στοχάδια· κάποιος μικρός ναζί ανακαλύπτει τα σπρέι και παλεύει να ζωγραφίσει μαιάνδρους και σβάστικες χωρίς να μπερδευτεί από τις πολλές γωνίες· όλο και κάποιος περαστικός μετανάστης τρώει πέσιμο την ώρα που γυρνάει απ' τη δουλειά του. Κατά τ' άλλα οι φασίστες βρίσκονται εν υπνώσει και αναμένουν να ξαναέρθει η ώρα τους. Να ξαναζήσουν τα μεγαλεία του 2011 στα πογκρόμ του κέντρου της Αθήνας. Να ξαναπροσπαθήσουν να διεκδικήσουν το δημόσιο χώρο στις γειτονιές με την υποστήριξη των τοπικών αστυνομικών τμημάτων. Και όσο και αν κάτι τέτοιο υποστηρίζεται σχεδόν ανακουφιστικά από διάφορες μεριές, οι φασίστες σήμερα δεν είναι μόνο οι ψηφοφόροι της Χρυσής Αυγής αλλά πολλοί παραπάνω. Αυτό θα γίνεται όλο και πιο εμφανές όσο η κρίση θα συνεχίσει να χωρίζει την ελληνική κοινωνία στη μέση, όσο ο πατριωτισμός και η συσπείρωση γύρω από το κράτος θα είναι το καταφύγιο για τα κοινωνικά κομμάτια που παλεύουν να διατηρήσουν τα προνόμιά τους μετατρέπόμενα σε κανίβαλους.

Ταυτόχρονα αυτά τα κομμάτια θα συστρατεύονται με τους σκοπούς της αστυνομίας, την οποία παρακολουθούμε με σφιγμένο στομάχι να αποκτά όλο και μεγαλύτερη δικαιοδοσία πάνω στη ζωή της εργατικής τάξης και να διεκδικεί όλο και περισσότερη ανεξαρτησία από τους πολιτικούς της προϊσταμένους.⁵ Από δω και στο εξής, όλο και πιο συχνά θα αποτελεί τον ρυθμιστή της κοινωνικής ζωής και απ' το εσωτερικό της θα ξεπηδάνε πολιτικές με πανελλαδική εμβέλεια· το σχέδιο «Χρυσή Αυγή» ήταν μια τέτοια πολιτική έκφραση της μαφιοζοποίησης που έχει συντελεστεί στο εσωτερικό της.

Όπως συνηθίζουμε να γράφουμε συνέχεια, μετά την εξέγερση του Δεκέμβρη '08 η αστυνομία ξεχύθηκε στις γειτονιές για να βρει τους φίλους της και να τους οργανώσει. Να επιδιώξει τη σύνδεση με τις τοπικές εξουσίες και να καθορίσει το δημόσιο λόγο ώστε να περιστρέφεται συνεχώς γύρω από ζητήματα δημόσιας τάξης, γύρω από τις δικές της προτεραιότητες. Ή με τα λόγια ενός

DEPRESSION

άξιου πολιτικού της προϊσταμένου:⁶

Θέλουμε πια δυνάμεις στο δρόμο, οι οποίες θα είναι μάχιμες και η μάχη προκύπτει από δύο πράγματα: από ένα προσωπικό που έχει υψηλό ηθικό και από ένα προσωπικό που είναι καλά εκπαιδευμένο. Πρέπει όμως να είναι συνεχώς εκπαιδευόμενο, όχι βίαιο, εκπαιδευμένο, φιλικό προς τον πολίτη και έτοιμο να αντιμετωπίσει στη μάχη τον κακοποιό.

Αυτές τις δυνάμεις θα βγάλουμε έξω. Δύο χιλιάδες αστυνομικοί καθημερινά θα αστυνομεύουν το Λεκανοπέδιο. Κάθε τέταρτο έως είκοσι λεπτά θα περνούν από το σπίτι του κάθε ενός από εμάς τέσσερις αστυνομικοί (...).

(...) Τα πρώτα δείγματα της συμπεριφοράς των αστυνομικών της γειτονιάς και των σχέσεών τους με τους πολίτες είναι εξαιρετικά. Θέλω να σας πω ότι σε πολλές περιοχές αυτή τη στιγμή οι αστυνομικοί της γειτονιάς μαζί με τους πολίτες, μαζί με διαμερισματικούς εκπροσώπους, μαζί με δημοτικούς συμβούλους οργανώνουν σεμινάρια, συνομιλίες, συγκεντρώσεις για τα θέματα της ασφάλειας, για τα κοινωνικά προβλήματα σε κάθε περιοχή και αυτό πραγματικά μου δίνει ιδιαίτερη χαρά. Έτσι θα πάμε.

Πέρα απ' όλα τα υπόλοιπα, αυτοί οι χιλιάδες αστυνομικοί με το υψηλό ηθικό, την καλή εκπαίδευση και τις εξαιρετικές σχέσεις με τους πολίτες θα συνεχίσουν να προσπαθούν να εξοικειώσουν όσους δεν χωράμε στα κρατικά σχέδια με τη νέα πραγματικότητα, με τις νέες κοινωνικές σχέσεις που διαμορφώνονται μέσα στην ελληνική κοινωνία της κρίσης. Και όσο για τους ναζιστές σίγουρα θα τους δοθεί ξανά η ευκαιρία να μεγαλουργήσουν.

1. «Αντιφασιστική Διαδήλωση Λήξης για τον Παύλο Φύσσα», antifascripta.net> προηγούμενα ηλεκτρονικά speaking, 19/9/2017.
2. «Από τη δεκαετία του '90: Μακρόχρονη αντίσταση στους νεοναζί», jailgoldendawn.com, 8/01/2018.
3. Για την εμμονή, επίσης, των αριστερών με τις φωτογραφίες που απεικονίζουν κακοποιημένους μετανάστες μπορείτε να διαβάσετε το «Χρήσιμα συμπεράσματα για την αριστερή θυματολογία», antifascripta.net> προηγούμενα ηλεκτρονικά speaking, 10/10/2017.
4. «Φασισμός και αντιφασισμός σήμερα, Μέρος Δ': Το αντιφασιστικό κράτος», antifa #38, 10/2013.
5. «Η ελληνική αστυνομία σκέφτεται το μέλλον της στη νέα χιλιετία, antifa» #41, 5/2014.
6. «Λόγος του Μ. Χρυσοχοϊδη στη Βουλή των Ελλήνων», antifascripta.net>βιβλιοθήκη>τεκμηρίωση, 19/2/2010.

Τον Μάρτιο του 1992 βανδαλίστηκε η είσοδος των γραφείων της Εργατικής Αλληλεγγύης με το ναζιστικό σύμβολο της λυκοπαγίδας. Ο βανδαλισμός επαναλήφθηκε τον Απρίλη.

Εκεί που πας να σκεφτείς τι μαλακία είναι πάλι αυτή η λυκοπαγίδα, εύλογα αναρωτιέσαι γιατί αξίζει να αναφέρεται το εν λόγω περιστατικό σε κείμενο του 2018. Φανταζόμαστε για τους ίδιους λόγους που αναφέρονται τα 108 φύλλα Εργατικής Αλληλεγγύης και τα ψηφίσματα καταδίκης των ναζιστικών επιθέσεων, όπως γράφουμε στο κυρίως κείμενο. Στη συνέχεια, με μια ματιά στη φωτογραφία της εξόρμησης αυτών των ανθρώπων στη Φωκίωνος Νέγρη διαπιστώνουμε το πανηγυρικό κλίμα που επικρατεί αναμεταξύ τους, ίσως γιατί το να τις τρως από τους ναζί, πέρα από την ευκαρία που σου δίνει να καταγγείλεις, αυξάνει τις πωλήσεις της φυλλάδας.

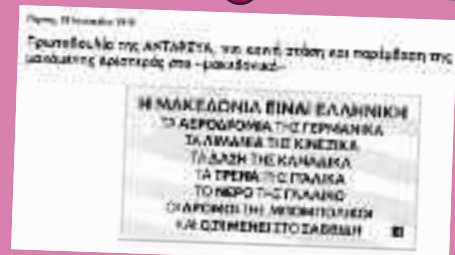
22/01: «Στα μνημόνια υπέγραψαν για 99 χρόνια να περάσει η δημόσια περιουσία τους ξένους. Σας καλώ να προστατεύσουμε τη Μακεδονία μας, γιατί τα άλλα θα τα ξεπεράσουμε, δεν μας απασχολούν» είπε ο στρατηγός Φραγκούλης στην ομιλία του στο συλλαλητήριο της Θεσσαλονίκης. Πώς και είναι τόσο σίγουρος ότι «τα άλλα θα τα ξεπεράσουμε»; Και το κυριότερο: με ποιους πιστεύει ότι θα τα ξεπεράσει; Ενδεικτικές απαντήσεις λίγο παρακάτω, στο κάτω κουτάκι και σε άλλα κείμενα αυτού του τεύχους.

23/01: Ο συνταξιούχος μπάτσος που ήθελε να πουλήσει προστασία σε ιδιοκτήτη γυμναστηρίου στους Αμπελόκηπους και κατέληξε να τον σκοτώσει, κατηγορείται ότι παρενοχλούσε σεξουαλικά τις πελάτισσες του γυμναστηρίου. Να καλέσει προς υπεράσπισή του τον Δανίκα για να τεκμηριώσει τα περί σεξουαλικής πρόκλησης των πελατισσών.

31/01: Η εκκλησία και ο ηγέτης της Ιερώνυμος αποφάσισαν τελικά να στηρίξουν τα μακεδονικά συλλαλητήρια. Κρίμα που δεν τα ευλόγησαν όπως στα Θεοφάνεια, με σταυρούς, νεκρά περιστέρια, χταπόδια και την πάντοτε καιρία παρέμβαση της ΛΑΕ.

6/02: «Σας λέω ένα πράγμα: οι μάρτυρες αυτοί που κατέθεσαν εδώ -ας τους αλλάξουν ταυτότητες, ας τους αλλάξουν ονόματα- θα βρεθούν. Η Ελλάδα είναι πολύ μικρή. Και θα τιμωρηθούν». Αυτά δήλωσε ο πρώην αναπληρωτής υπουργός Υγείας Μ. Σαλμάς για τους προστατευόμενους μάρτυρες της υπόθεσης Novartis που εξελίσσεται με όρους Φαρ Ουέστ. Ελπίζουμε τους μάρτυρες να μην τους έχουν μεταμφιέσει σε καλόγερους και να τους έχουν ξαμολήσει στην Πατησίων.

16/02: Ευρωβουλευτές του ΚΚΕ ζήτησαν από την αρμόδια επίτροπο της ΕΕ να πάρει θέση για την «τουρκική προκλητικότητα», με αφορμή το επεισόδιο στα Ίμια. Τελικά, το υπουργείο Εξωτερικών της χώρας έχει πολλά πλοκάμια. Και οι σύμμαχοι του Φραγκούλη είναι πολλοί περισσότεροι απ' ό,τι φανταζόμαστε. Οπότε, κάτι ήξερε ο στρατηγός όταν έλεγε «τα άλλα θα τα ξεπεράσουμε».

Πόσο πιο ξεκάθαρα να δηλώσουν ότι ναι, την κουνάνε υπερήφανα τη σημαία την ελληνική;

Πάνω, η τοπική οργάνωση της Ανταρσα στο Βύρωνα δηλώνει ότι η «ελληνική μακεδονία» έχει ήδη ξεπουληθεί στους ξένους. Όπως ακριβώς τα έλεγε και ο καρναβάνος Φραγκούλης στο συλλαλητήριο.

Κάτω, η εφημερίδα δρόμος της Αριστεράς υπενθυμίζει τον «αντιισλαμικό» χαρακτήρα του πατριωτισμού και ότι δυστυχώς, τόσο καιρό είχαμε καταλάβει λάθος: οι προλετάριοι έχουνε τελικά πατρίδα. Από τις παρελάσεις με ελληνικές σημαίες για την απελευθέρωση το 1944, στις διαδηλώσεις για το Κυπριακό και το Πολυτεχνείο του 1973, και από εκεί στις πλατείες των αγανακτισμένων του 2011. Ο αριστερός πατριωτισμός έχει ιστορική συνέχεια και τόσα να προσφέρει στα εθνικά δίκαια. Προτείνουμε στον κο Κοτζιά να εντάξει την εφημερίδα στο γραφείο τύπου του υπουργείου Εξωτερικών.